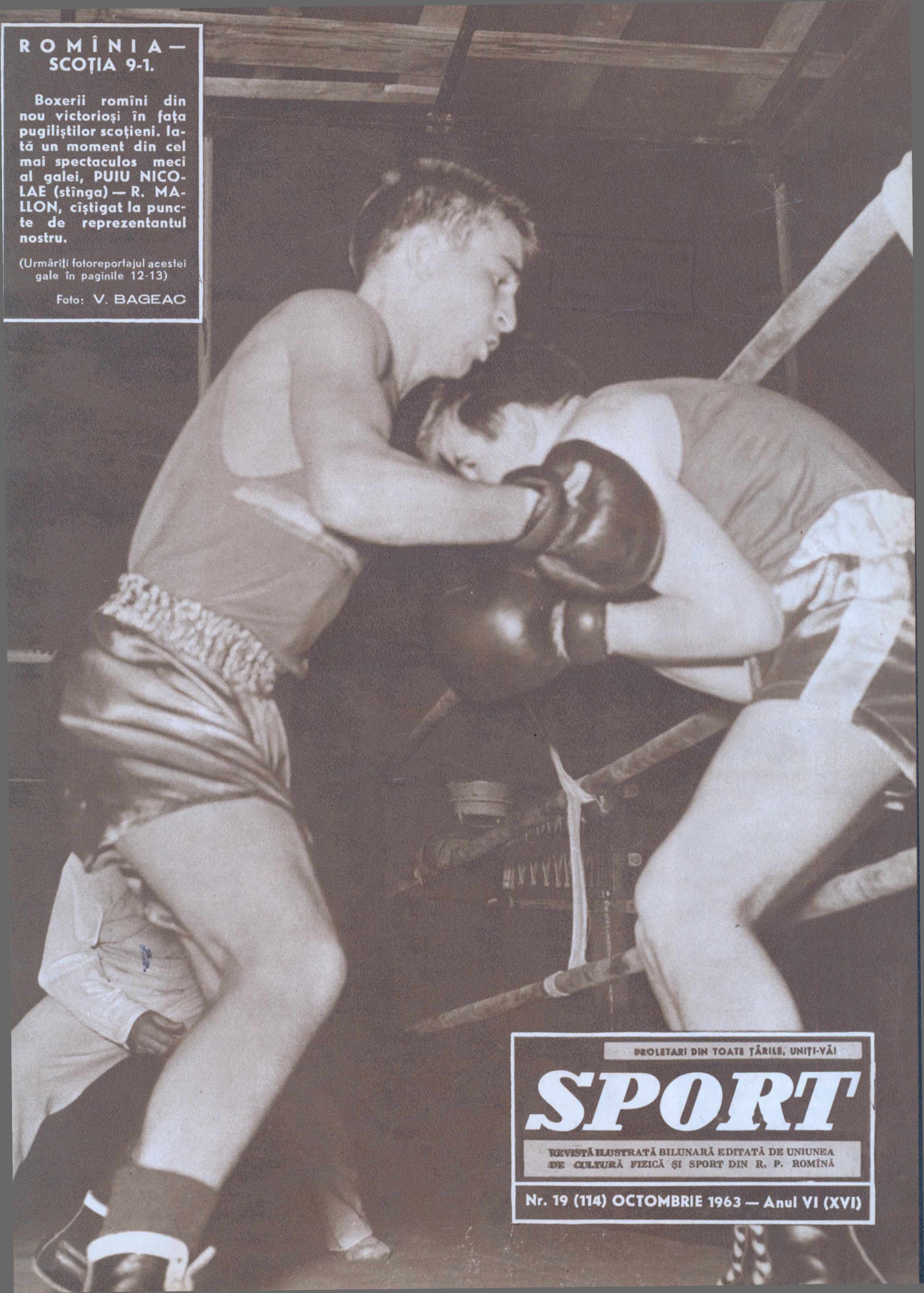

ROMÎNIA—SCOȚIA 9-1.

Boxerii romîni din nou victorioși în fața pugiliștilor scoțieni. Iată un moment din cel mai spectaculos meci al galei, PUIU NICOLAE (stînga) — R. MALLON, cîștigat la puncte de reprezentantul nostru.

(Urmăriți fotoreportajul acestei gale în paginile 12-13)

Foto: V. BAGEAC

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 19 (114) OCTOMBRIE 1963 — Anul VI (XVI)

1

LA A VI-A

În luna mai, la Paris, Federația Internațională de Volei a împuternicit Federația Romînă să organizeze cea de a VI-a ediție a Campionatelor Europene de volei, masculin și feminin, care, spre deosebire de edițiile precedente, are un mare scop în plus: pe lîngă desemnarea echipelor campioane ale continentului nostru, și stabilirea formațiilor (două masculine și una feminină) care, alături de echipele U.R.S.S. la masculin și feminin, R.S. Cehoslovace și R.P. Romîne la masculin și R.P. Polone la feminin, calificate cu ocazia Campionatelor Mondiale de la Moscova, vor reprezenta continentul european la Jocurile Olimpice de la Tokio, din 1964.

Datorită acestor puncte de atracție, precum și a popularității de care se bucură jocul de volei în țările Europei, la Campionatele Europene din acest an, care se vor desfășura între 22 octombrie și 3 noiembrie, s-a înscris un mare număr de țări: 17 la masculin și 13 la feminin, fapt care a determinat împărțirea echipelor pe 4 grupe la masculin, din care 3 a 4 echipe și una a 5 echipe, iar la feminin de asemenea 4 grupe, din care 3 a 3 echipe și una a 4, urmînd ca primele 2 din fiecare serie să participe la turneele finale 1—8.

Pentru a satisface dorința publicului și a populariza în rîndurile tineretului jocul de volei, grupele eliminatorii au fost repartizate, înafară de București (2 grupe: una masculină și una feminină) și în orașele Brașov, Cluj și Tg. Mureș (serii masculine), Constanța și Craiova (serii feminine). Turneul final 1—8 masculin se va disputa în București în sălile Floreasca și Dinamo, iar turneul pentru locurile 9—17 se va desfășura la Cluj și la Cîmpia Turzii. Turneul final 1—8 feminin se va organiza în orașul Constanța. În sfîrșit, turneul final pentru locurile 9—13 feminin se va desfășura în orașul Brașov.

Făcînd o comparație a valorii actualei ediții cu cele precedente, putem aprecia că, în ierarhia europeană, s-au produs unele modificări interesante și ele se mai pot produce încă în acest an. Astfel, echipa feminină a R.S. Cehoslovace, care în 1958, jucînd acasă, a ocupat locul 2 în clasamentul general european după echipa U.R.S.S., deși se prezintă aproape cu aceeași formație, are acum mai puține șanse. Considerăm că echipa noastră feminină, avînd avantajul terenului propriu și, în același timp, ținînd seama de valoarea

PROGRAMUL SERIILOR ELIMINATORII ÎN CARE VOR JUCA ECHIPELE ȚĂRII NOASTRE

București, sala Floreasca, marți 22 octombrie: POLONIA-OLANDA, ROMÎNIA-FINLANDA (masculin).

Constanța, sala Palatul Sporturilor, marți 22 octombrie: AUSTRIA-ROMÎNIA (feminin).

București, sala Floreasca, miercuri 23 octombrie: FINLANDA-OLANDA, ROMÎNIA-POLONIA (masculin).

Constanța, sala Palatul Sporturilor, miercuri 23 octombrie: ROMÎNIA-R. D. GERMANĂ (feminin).

București, sala Floreasca, joi 24 octombrie: OLANDA - ROMÎNIA, POLONIA-FINLANDA (masculin).

Constanța, sala Palatul Sporturilor, joi 24 octombrie: R. D. GERMANĂ-AUSTRIA (feminin).

URĂM DIN TOATĂ INIMA ECHIPELOR NOASTRE REPREZENTATIVE DEPLIN SUCCES

2

EDIȚIE

demonstrată în 1962 la Campionatele Mondiale de la Moscova (unde a ocupat locul 4, dar în condiții normale de joc trebuia să ocupe locul 3, după echipele Japoniei și U.R.S.S.), are șanse să obțină un loc fruntaș și, totodată, calificarea pentru Jocurile Olimpice. Este însă necesar ca, în scurtul timp care a mai rămas, componentele lotului să muncească foarte intens pentru punerea la punct a tuturor amănuntelor și să ia startul în marea competiție cu mult curaj și încredere în forțele de care considerăm că dispune.

Referindu-ne la echipele U.R.S.S. și R.P. Polone, credem că ele nu sînt imbatabile. Aceasta s-a dovedit în 1962, cînd echipa noastră națională a învins categoric echipa Poloniei cu 3—1. Echipa U.R.S.S., din componența căreia lipsesc experimentatele Ciudina, Conovalova, Buldacova și altele, s-ar putea să aibă unele greutăți în lupta pentru titlu.

La masculin, se pare că prima șansă o au echipele R.P. Romîne, U.R.S.S. și R.S. Cehoslovace. Dacă analizăm atent șansele fiecăreia, putem socoti că, între aceste trei, rolul de protagonistă ar reveni echipei noastre olimpice. Astfel, echipa Rapid București a învins categoric cu 3—0 în finala Cupei Campionilor Europeni echipa Ț.S.K.A. Moscova, care se confundă aproape cu echipa reprezentativă a U.R.S.S. Iar echipa R. S. Cehoslovace a pierdut la Moscova întîlnirea cu R. P. Romînă cu 3—1.

Să sperăm deci că, în acest campionat, vom termina în sfîrșit la masculin cu vechiul calificativ de „vicecampioni". Este însă necesar, mai mult decît oricînd, ca băieții noștri să se mobilizeze pentru ca să treacă de adversarii pe care îi vor avea.

În ceea ce privește șansele de calificare pentru J.O. la echipele masculine, apreciem că cele mai mari le au sportivii din R.P.Ungară, R.P. Bulgaria și R.P. Polonă, dar nu trebuie excluse nici cele ale jucătorilor din R.S.F. Iugoslavia și R.D. Germană.

Așteptăm acum cu nerăbdare începerea acestei mari competiții, convinși că vom asista la adevărate și frumoase spectacole voleibalistice.

AUREL DOBINCĂ
SECRETAR GENERAL
AL F. R. VOLEI

ÎN FOTOGRAFII:

① Afișul Campionatelor Europene de volei, realizat de Nae Constantinescu, vine să îmbogățească patrimoniul graficii sportive romînești, mult apreciată și peste hotare.

② Gheorghe Fieraru (stînga) și Aurel Drăgan, „coloana vertebrală" a echipei noastre naționale, surprinși în timpul efectuării la antrenament a unui spectaculos plonjon.

③ Instantaneul o prezintă pe Lia Vanea, una din trăgătoarele de bază ale echipei noastre naționale, la un atac reușit.

Foto: PAUL ROMOȘAN

AMĂNUNTE TEHNICE

La sfîrșitul lunii trecute, la sediul Consiliului General al U.C.F.S., în cadrul unei ședințe speciale, au fost trase la sorți seriile preliminarii, stabilite localitățile și seriile pe care le vor găzdui acestea, precum și programul.

La tragerea la sorți a seriilor preliminarii ale Campionatelor Europene de volei s-a ținut seama de recomandarea făcută de F.I.V.B., potrivit căreia capii de serie să fie desemnați din rîndul primilor patru clasate la ediția precedentă a acestor campionate (Praga 1958). Tot în virtutea acestei recomandări, și echipele clasate pe locurile 5—8 au fost repartizate cîte una în fiecare serie. Restul formațiilor au fost incluse în serii prin tragere la sorți. Această măsură indicată de forul conducător internațional de specialitate este cît se poate de justă, întrucît asigură — prin respectarea ierarhiei valorilor — o componență echilibrată a fiecărei serii și îngăduie o foarte judicioasă selecție pentru turneele finale.

Iată, acum, rezultatele tragerilor la sorți.

SERIILE PRELIMINARII

MASCULIN

I — BRAȘOV

Cehoslovacia (locul I la Praga), Ungaria (locul V la Praga), Italia și Belgia.

II — BUCUREȘTI

Romînia (locul II la Praga), Polonia (locul VI la Praga), Olanda și Finlanda.

III — CLUJ

U.R.S.S. (locul III la Praga), Iugoslavia (locul VII la Praga), R.D. Germană și Austria

IV — Tg. Mureș

Bulgaria (locul IV la Praga), Franța (locul VIII la Praga), Turcia, R.F. Germană și Danemarca.

FEMININ

I — BUCUREȘTI

U.R.S.S. (locul I la Praga), Bulgaria (locul V la Praga), Turcia.

II — CRAIOVA

Cehoslovacia (locul II la Praga), Ungaria (locul VI la Praga), Olanda și Danemarca.

III — CONSTANȚA

Polonia (locul III la Praga), Iugoslavia (locul VII la Praga), R.F. Germană.

IV — CONSTANȚA

Romînia (locul IV la Praga), R.D. Germană (locul VIII la Praga), Austria.

★

Comisia de organizare a celei de a VI-a ediții a Campionatelor Europene de volei a stabilit ca turneele finale să se dispute între 26 octombrie și 2 noiembrie, după cum urmează:

București — 1—8 masculin,

Cluj și Cîmpia Turzii — 9—17 masculin,

Constanța — 1—8 feminin și Brașov — 9—13 feminin.

Totodată, s-a hotărît ca rezultatele obținute în seriile eliminatorii să conteze în stabilirea clasamentelor generale după disputarea turneelor finale.

„CONCURSUL PENTRU INSIGNA DE POLISPORTIV"

BUN VENIT!

Nu-l mai văzusem de mult. Din 1957. Şase ani nu au reuşit însă să-l schimbe prea mult. Mersul, la fel de elastic, privirea la fel de ageră. Fostul atlet Nicu Nicolae arăta ca în zilele lui bune, cînd alerga pe pista stadionului Republicii. Şi totuşi, ceva părea a nu fi în regulă. O umbră de supărare îi ţinea sprîncenele încruntate.

— Nu te-am mai văzut pe stadion. Ai abandonat atletismul?

— *Cum puteţi crede? Sînt antrenor voluntar al secţiei de atletism a asociaţiei Autobuzul.*

— Pari puţin supărat...

— *Atletismul... Consiliul asociaţiei a fost sever criticat de comitetul de partid al uzinei, iar în principal am fost criticat eu. Şi pe bună dreptate. Prea puţini atleţi, iar activitatea lor este prea neînsemnată pentru o uzină ca a noastră. Trebuie să fac ceva: să aduc cît mai mulţi tineri pe pistă. Dar cum să-i descopăr pe cei mai dotaţi? Cum să îngroş rîndurile atleţilor din secţie, astfel ca să pot organiza onorabil campionatul pe asociaţie la atletism? În proiectul de măsuri, pentru remedierea lipsurilor semnalate de comitetul de partid, consiliul asociaţiei a prevăzut, printre altele, organizarea unui mare campionat pe asociaţie la atletism, trîntă, tir şi volei. Trebuie să ţin pasul cu celelalte discipline, dar nu ştiu cum să încep, şi asta mă supără.*

Ştiind cît este de ambiţios, i-am înţeles indispoziţia fostului nostru atlet. La despărţire, pe cît mi-a fost posibil, am căutat să-l încurajez, convins fiind că, în cele din urmă, el va găsi soluţia care să-l scoată din încurcătură.

Şi într-adevăr, la puţin timp după discuţia avută, l-am întîlnit din nou pe antrenorul secţiei de atletism a asociaţiei sportive Autobuzul. Era pe frumosul teren de sport al uzinei şi radia de bucurie. În jurul gropii de sărituri şi al cercului de aruncări, zeci de tineri îşi aşteptau rîndul să li se măsoare performanţa.

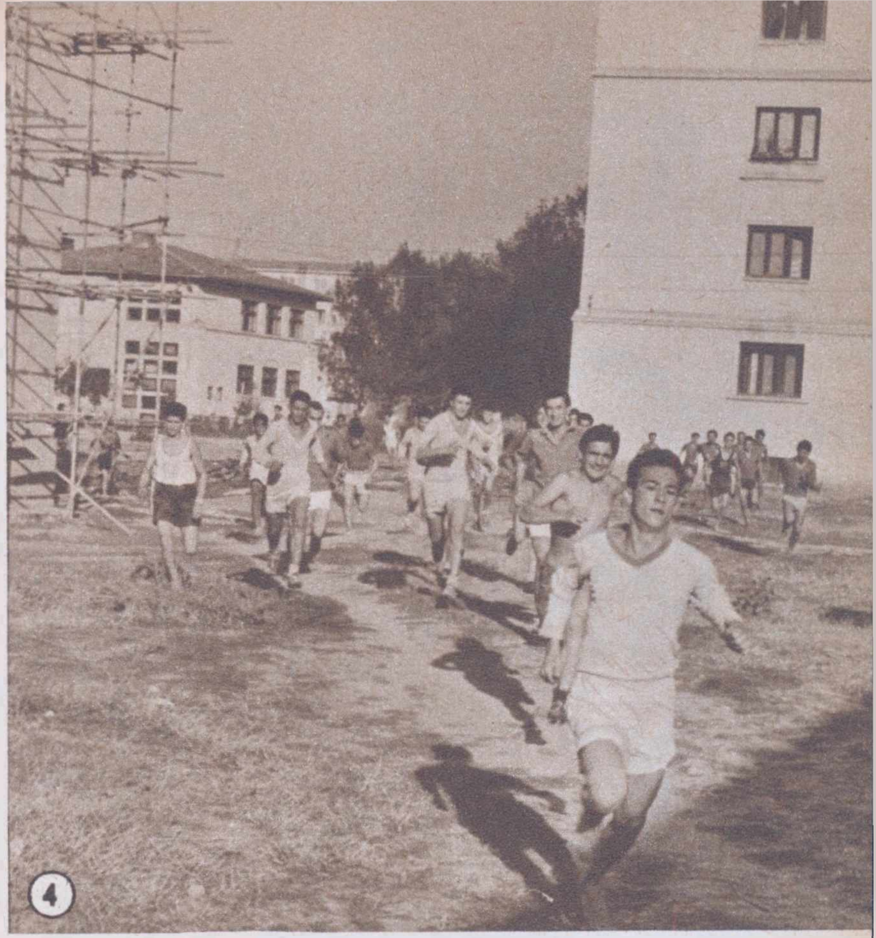
— Parcă spuneai că nu ai atleţi suficienţi...

— *Acum i-am recrutat. M-a scos din încurcătură „Concursul pentru Insigna de Polisportiv". Priviţi cîţi tineri au venit să-şi treacă normele pentru cucerirea insignei! Şi nu sînt toţi aici! Aproape în fiecare zi vin alţii şi alţii. La probele atletice, la cros şi la triatlon (alergări de viteză, săritura în lungime cu elan şi aruncarea greutăţii) am descoperit zeci de tineri talentaţi. Tinichigiul Constantin Maxim, care spunea că nu poate arunca greutatea, a expediat-o, din primele încercări, la 10,60 m. Dar cînd am să-l şlefuiesc? Gh. Bereş, lăcătuş, a obţinut 10,50 m, iar sudorul Mihai Ursa a sărit 5 m în lungime. Tot atît a sărit şi Constantin Fugaciu, elev la şcoala profesională.*

Aşadar, la Autobuzul, acum poate fi dat fără grijă startul în campionatul pe asociaţie şi la atletism. BUN VENIT „CONCURSULUI PENTRU INSIGNA DE POLISPORTIV"!

G. ŞTEFĂNESCU

4

ÎN FOTOGRAFII:

① Tinerii aparținînd clubului sportiv Unirea, reprezentanți ai asociațiilor sportive Constructorul, Prefabricate Progresul, TUG, Cauciuc Jilava și Electrificarea asistă la festivitatea de deschidere a „Concursului pentru Insigna de Polisportiv".

② Sportivii de la Autobuzul, asistați de antrenorul Nicu Nicolae, își trec norma la aruncarea greutății.

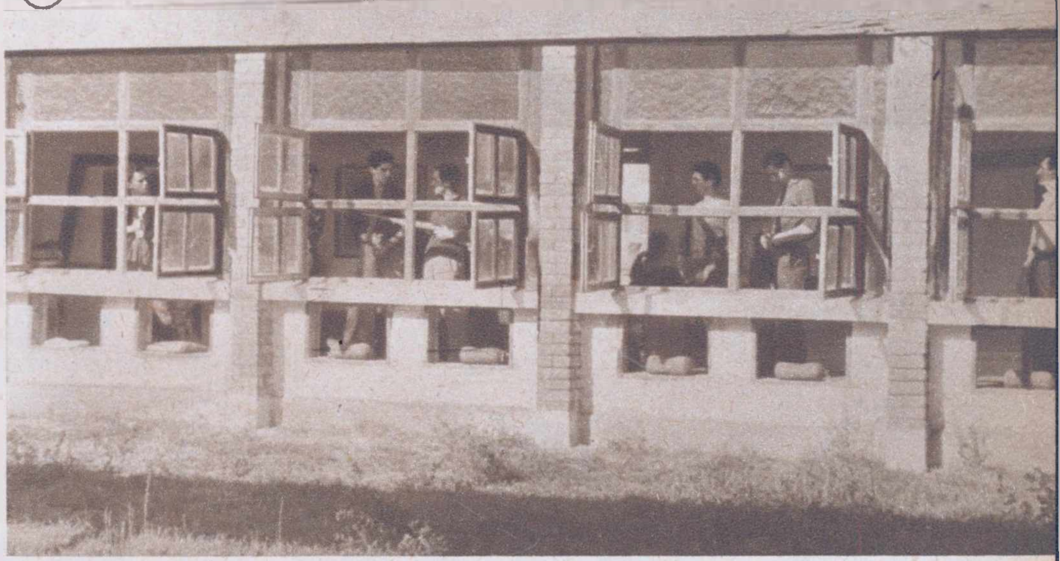
③ Iată-i pe aceiași sportivi, la groapa de nisip, pentru proba de săritură în lungime.

④ Proba de cros pe 1000 m, la care au luat startul 82 de tineri, a fost cîștigată de Imre Balog (Constructorul) cu timpul de 3,48 min.

⑤ La poligonul asociației sportive Autobuzul, tinerii primesc ultimele indicații înaintea începerii tragerilor.

⑥ Din 25 de concurenți de la asociația sportivă Prefabricate Progresul, 24 și-au trecut norma la proba de ciclism.

5

6

SOCOL PROMITE 7000 de puncte

Decatlonistul clujean C. Socol, după numai un an de pregătire specială, a izbutit să corecteze recordul republican (6809 de puncte în cursul meciului Balcani — Scandinavia).

Iată rezultatele decatlonului:

100 m 11,3; 400 m 51,6; 110 m garduri 15,5; 1 500 m 4.27,0; lungime 6,51; înălțime 1,79; prăjină 3,40; disc 44,76; greutate 12,80; suliță 60,81.

Din cercetarea acestui tabel reiese clar că tînărul atlet clujean are un remarcabil echilibru între probe.

Iată acum și recordurile personale ale lui Socol, în afara decatlonului:

100 m 11,3*; 400 m 51,6*; 110 m.g. 15,1; 1 500 m 4.27,0*; lungime 6,70; înălțime 1,85; prăjină 3,50; disc 47,23; greutate 13,64; suliță 63,50.

Suma decatlonului (primul tabel) este de 6809. Suma performanțelor (dintre care cele trei cu asterisc sînt obținute în cadrul decatlonului „scandinav“) reprezintă 7465 de puncte. Resursele lui Socol sînt evidente.

Care sînt perspectivele?

Antrenorul lui Socol, dr. Ion Arnăutu, precizează că elevul său urmează să-și dezvolte rezistența specifică și să-și desăvîrșească pregătirea tehnică în unele probe. Rezultatele sub posibilități obținute în cel puțin patru probe (prăjină, înălțime, lungime, greutate), se datorează imposibilității practice de însușire a întregului repertoriu tehnic al decatlonului într-o perioadă de timp atît de scurtă.

La ora cînd apar aceste rînduri, Socol participă probabil la decatlonul „Internaționalelor“ noastre de atletism și sperăm că chiar în seara zilei de duminică 13 octombrie granița celor 7.000 de puncte va fi trecută.

IOAN CHIRILĂ

ÎN FOTOGRAFII:

① Decatlonistul Socol pe pista de atletism a stadionului Babeș-Bolyai din Cluj.

② Un nou start în proba de 100 m. Ion Moina susține că în proba vitezei Socol mai poate coborî cu cel puțin 3 zecimi de secundă.

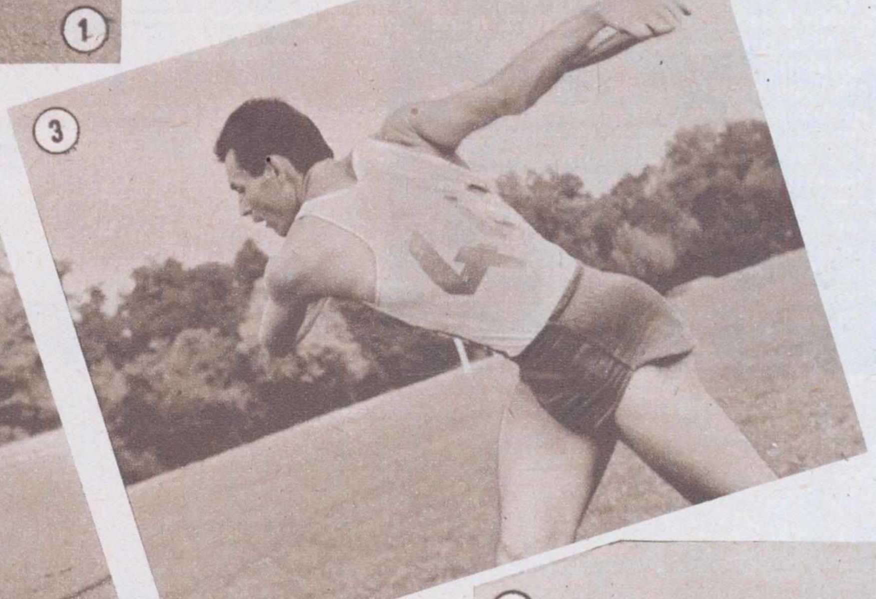
③ Socol-discobolul are un excelent 47;23, dar această cifră nu reprezintă nici pe departe o limită.

④ Cu un plus de tehnică, bila poate zbura și ea peste 14 metri.

⑤ Prăjina (3,50) este proba codașă în decatlonul lui Socol. Deci, atenție!

1

3

2

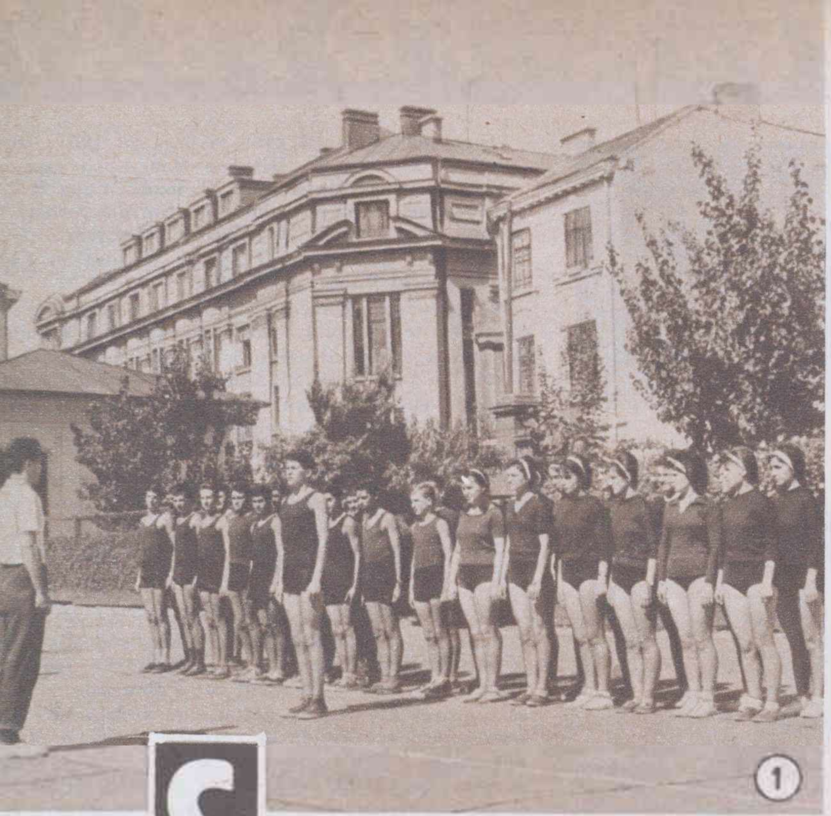

5

4

Foto: FR. DEAC — Cluj

SE NAȘTE TRADIȚIA

Inițial, era vorba de un reportaj de sezon, cum spune pe la noi: e doar începutul anului șco-r, iar educației fizice îi revin sarcini din ce ce mai mari. Ne-am dus, deci, la Școala me-e nr. 26 Al. I. Cuza. Eram pregătiți pentru a rie ceva despre bazele sportive și, în general, espre organizarea și dotarea materială spor-vă a școlii. Am fi vorbit despre cele bune, nsă și, evident, despre lipsuri. Dar „socoteala in tîrg..." Treburile (încă de la prima oră) rau puse pe roate așa de bine, încît n-am prea ăsit lipsuri. De altfel, prof. D. Făgădău a eușit, în cîteva cuvinte, cuprinzînd datele ai importante privind educația fizică din coala sa, să ne redea lucruri foarte frumoase.

Am asistat la oră. Curtea ireproșabil amena-ată, echipamentul uniform, disciplina evident eprinsă de eleve și de elevi — iată tot atîtea lemente care ne-au arătat că treaba merge ine.

Am amintit mai sus despre date. E vorba de fapt de nume, adică de talente ridicate aici, la Școala nr. 26: Aurel Stamatescu (sprinterul din lotul republican), Mircea Balteș (4:08 pe 1.500 m) din lotul de tineret la atletism, Mariana Du-mitrescu din lotul de tineret la volei, Vasile Pătrășcanu (2:02 pe 800 m), campion al Ca-pitalei la crosul 1 Mai, Florin Săvulescu și René Cristescu (2:42 și, respectiv, 2:45 pe 1.000 m), primul campion școlar, celălalt clasat pe locul III, Dan Hidioșanu, campion la 90 m garduri (junior II). Lista ar putea continua... Cît despre interesul de care se bucură exerci-țiul fizic la Școala Al. I. Cuza, este elocvent faptul că numai anul acesta 4 absolvenți au intrat la Institutul de cultură fizică!

Această primă oră la care am asistat a fost și ea, în completare, un prilej de edificare. Aparent, nu avea nimic deosebit: ca o oră din mijlocul anului școlar, caracteristică ce dovedeș-te că ritmul de activitate este lin, fără salturi, și asigură maximum de randament în pregătire. De altfel, la această clasă (a X-a B), gradul de dezvoltare fizică și bagajul de deprinderi mo-trice marchează chiar și pentru nespecialiști munca serioasă din anii precedenți. Nu e deci de mirare că la Școala medie nr. 26 se naște o tradiție în ceea ce privește practicarea spor-tului.

Să fie vreun secret al acestor rezultate? Nu, nu e un secret: un director pasionat de sport, care acordă mereu sprijin (tov. D. Stăncescu), un profesor care-și iubește meseria (tov. D. Fă-gădău) și promoții de elevi care au îmbinat cartea și sportul de așa manieră încît cei ce vin din urmă au un permanent exemplu-stimulent la îndemînă...

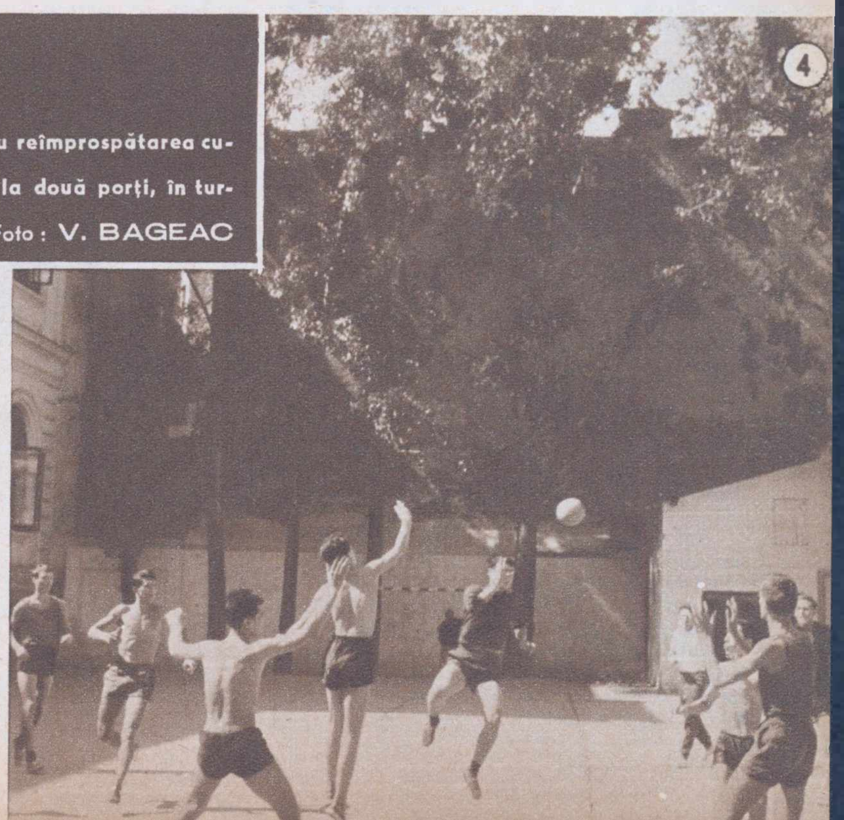
G. RUSSU-ȘIRIANU

ÎN FOTOGRAFII:

① Raportul...
② Încălzirea...
③ Școala mingii, pentru reîmprospătarea cu-noștințelor și însfîrșit...
④ Mult așteptatul joc la două porți, în tur-neul ad-hoc.

Foto: V. BAGEAC

PORTRET
DATCU

Pînă acum doi ani, Ilie Datcu, portarul echipei noastre naţionale, apăra poarta unei echipe de categoria B. Mai exact: era portarul lui Dinamo Obor. Mai mult decît atît, la 18 ani, cînd toţi tinerii portari caută să-şi consolideze locul în poartă, Datcu lua hotărîrea de a abandona fotbalul. Pe bună dreptate, se naşte întrebarea: cum de a ajuns Datcu portar al echipei naţionale?

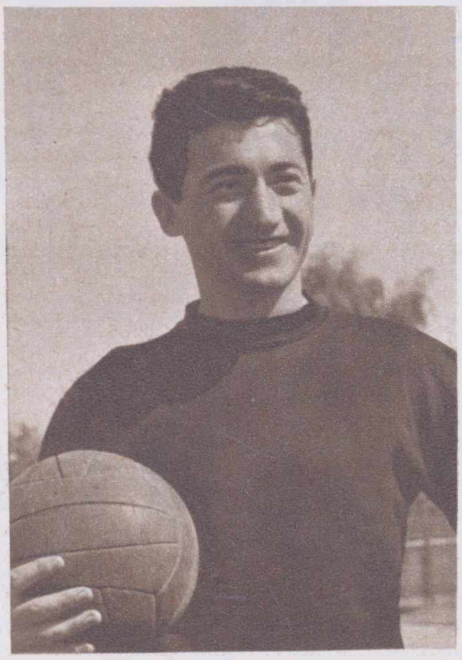
Vom încerca să răspundem...

★

S-a născut la 20 iulie 1937, în comuna Ţapu din raionul Mediaş. Primii şapte ani i-a făcut, într-adevăr, acasă, pentru ca după aceea să se mute cu familia la Bucureşti. După cei şapte ani de acasă, au urmat şapte ani... de fotbal, dintre care doar ultimii doi într-un cadru organizat: la piticii Constructorului. Antrenor: Dumitru Bacinski. Partea interesantă e că micul Ilie manifestă remarcabile calităţi de centru înaintaş şi extremă. De altfel, postul de portar nici nu era pus în discuţie. În poartă se afla Mîndru. Abia după vreo doi ani (pe la 15), antrenorul îi va sugera lui Datcu să treacă în poartă.

Timp de doi ani Datcu joacă portar la juniorii Constructorului, fără să se erijeze în „stea". Între timp, el termină şcoala medie de electrotehnică şi e repartizat pentru practică la Cîmpina. Paralel cu practica, joacă la Metalul Cîmpina (o echipă de regiune), fără să manifeste veleităţi deosebite, în ciuda unui talent evident.

În 1955, terminîndu-şi practica, Datcu este angajat la Bucureşti, ca tehnician în cadrul Ministerului Comerţului Exterior şi părăseşte gazonul. Dar „forfait-ul" durează doar o jumătate de an, deoarece antrenorul Gorgorin îl aduce, după destule insistenţe, la Progresul C.P.C.S. După o scurtă tranziţie la juniori, Datcu apără un „retur" în echipa întîi, avînd în faţă apărarea imediată Greavu-Motroc-Buzeşan.

Începînd din anul 1956 şi pînă în 1961, Dat joacă neîntrerupt la Dinamo Obor. Cea mai fr moasă amintire din această perioadă: Cupa R.P. 1960, cînd Dinamo Obor a eliminat echipe Rapid Bucureşti (1—0), Ştiinţa Timişoara (4— şi Minerul Lupeni (4—1), fiind învinsă în fina de Progresul Bucureşti (0—2).

Cei şase ani petrecuţi la Dinamo Obor au fo şase ani de acumulări gradate, care l-au promov în prima echipă dinamovistă. În ultimii doi a Datcu „a tras în plin", îmbrăcînd de două ori tr coul de campion republican şi de trei ori pe e de internaţional. A debutat sub ochii noştri jocul cu R.D. Germană la Bucureşti (3—2). numai doi ani, Ilie Datcu, fostul junior care aband nase fotbalul, a îndeplinit norma de maestru sportului.

Datcu este acum în anul II la Institutul de Cu tură Fizică.

★

Principalele calităţi ale lui Datcu sînt disciplin şi seriozitatea. Cu aceste două calităţi a izbutit să urce pînă aici. În cazul lui Datcu nu e neces să-i atragi atenţia că detenta şi îndemînarea l sînt superioare forţei şi rezistenţei: el o ştie munceşte pentru reducerea la minimum a acest decalaj. Datcu ştie deasemenea că jocul lui pe lin porţii e superior celui pe care îl prestează la marg nea careului. Ştie că are unele dificultăţi la boxare mingilor înalte şi depune eforturi vizibile pent eliminarea acestor neajunsuri. Un exemplu: ultima vreme, Datcu îşi lansează cu tot mai mult pricepere coechipierii la atac.

Tot ceea ce îi putem recomanda simpaticului modestului Ilie Datcu este: mai mult curaj şi ma multă iniţiativă. Şi astfel, Ilie va fi demn de mar săi înaintaşi în echipa noastră naţională.

I. CH

MEZINUL

Deşi există şi un Nunweiller VII, totuşi mezinul—fotbalist al familiei este Radu (Nunweiller VI), pe care vi-l prezentăm în fotografie. Radu Nunweiller, un junior de talent, bate la uşa primei echipe. Progresul din ultima vreme al mezinului lasă să se întrevadă că în curînd echipa campioană va putea alinia o formaţie în care vor apare trei fraţi. Succes!

„SERIA" NUNWEILLER

Vă prezentăm, cu anticipaţie, un detaliu al unsprezecelui dinamovist 1964. Juniorul Radu Nunweiller este încadrat de fraţii săi internaţionali Lică (IV) — stînga şi Ion (III). Confirmarea anticipaţiei noastre depinde doar de eforturile tînărului Radu. Iată ce declară Nunweiller III despre fratele său: *„Radu e un jucător de mare talent. Trebuie să recunosc că e mai talentat decît mine. E mai iute, are mai multă îndemînare şi — de aici — mai multă fineţe, la balon. E adevărat că îi lipseşte forţa şi rezistenţa, dar acestea sînt calităţi mult mai uşor de dobîndit decît primele. Totuşi, el nu trebuie să uite că forţa şi rezistenţa nu se dobîndesc prin simplul fapt al înaintării în vîrstă. Am convingerea că Radu va înţelege aşa cum se cuvine mărturisirea mea în privinţa talentului său şi va şti să-l cultive. De altfel, atît eu cît şi Lică ştim să fim... soacre — cînd este cazul."*

Şi-acum, să pătrundem puţin în viaţa partic lară a „fraţilor". Radu, după cum bănuiţi, e înc elev. Lică e student în anul II al Institutului d Cultură Fizică. Iar Nelu, „cel mare", se găseşt la ora cînd scriem aceste rînduri, în febra examen lui de admitere la Facultatea de Ştiinţe Juridic Meticulos şi organizat, „stoperul" echipei noast naţionale speră să se descurce cu destulă uşurin printre filele îmbătrînite de vreme ale dreptul roman şi în labirintul tuturor celorlalte disciplin juridice.

Exemplul de perseverenţă al fraţilor Nunweill este demn de urmat. De altfel, această persevere ţă are un corespondent şi în evoluţiile pe tere Fraţilor Nunweiller III şi IV li se pot reproşa cît odată unele erori tehnice sau tactice, dar niciodat nu li se poate contesta ardoarea cu care luptă p teren. Iar acesta este unul din lucrurile cele m importante pentru un sportiv.

INTERNAZIONALE

Una dintre cele două echipe care reprezintă Milano în actuala ediție a C.C.E. este Internazionale, campioana Italiei (în fotografie). De la stînga spre dreapta, în picioare: Fachetti, Masiero, Milani, Guarneri, Burgnich, Bolchi. În rîndul de jos: Jair, Mazzola, Corso, Bugatti, Chinezinho. Lipsesc din fotografie Sarti, noul portar, și spaniolul Suarez.

„Inter", cum este denumită curent, este campioana Italiei, cu echipa cea mai tînără, cea mai eficace în apărare, cea mai generoasă în atac. Ea a bătut toate recordurile de încasări în fotbalul italian.

CAPTURA DEMONSTRATIVĂ

Turneul întreprins de Real Madrid în Venezuela a fost pigmentat de răpirea celebrului Alfredo Di Stefano. Un grup de membri ai Forțelor Armate de Eliberare Națională a ținut să atragă astfel atenția opiniei publice mondiale asupra situației din Venezuela. După două zile, celebrul fotbalist a fost eliberat și a ținut să declare că a fost foarte bine tratat. În fotografie, Di Stefano alături de Maximo Canales, șeful grupului care l-a răpit.

IUSUFI
(R.S.F. IUGOSLAVIA)

După părerea specialiștilor iugoslavi Iusufi este cel mai bun fundaș iugoslav din toate timpurile, deși nu are decît 24 de ani (s-a născut la 8 decembrie 1939, în satul Zli Potok). Fahrudin Iusufi a început să joace fotbal la periferia Belgradului, unde tatăl său, zidar de profesie, se mutase între timp. Primul club: Pobeda, din campionatul orășenesc. Curînd micul Iusufi a fost adus la Partizan, de către un suporter vecin. Primul mare succes al lui Fahrudin s-a produs în anul 1958, cînd echipa de juniori Partizan a cîștigat campionatul. În acest „11" au jucat Cebinaț, Kovacevici, Milutinovici II și alți jucători consacrați astăzi. Iusufi a fost promovat în prima echipă de antrenorul maghiar Kalocsai, la 17 ani, cînd a jucat alături de celebrii jucători iugoslavi Bobek și Zebeț. De atunci Iusufi a avut o ascensiune constantă și joacă cu regularitate în echipa națională. Iusufi este — așa cum afirmă comentatorul iugoslav Petar Stevcici — un jucător pe care rareori îl vezi rănit. De aici și marea lui regularitate în joc. Tînărul Fahrudin Iusufi este căsătorit și are doi copii: Enver, născut în 1960 și Alexandru, născut anul acesta.

OLE MADSEN
(D A N E M A R C A)

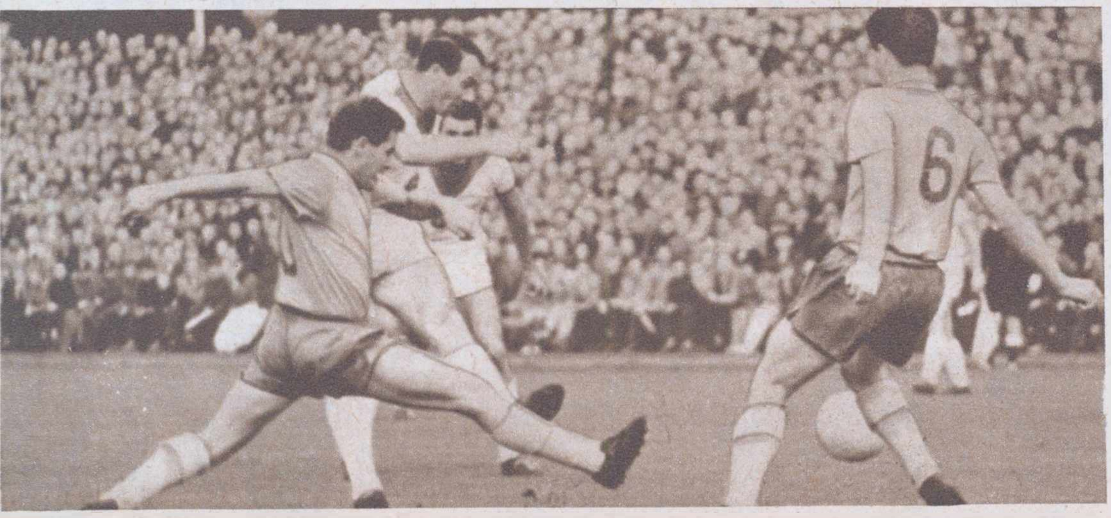
Ole Madsen este cel mai dinamic jucător danez. Descoperit destul de tîrziu, Madsen joacă centru înaintaș în echipa Hellerup din categoria a doua; are 28 de ani. Pînă în 1957, înainte de a fi fost transferat la Hellerup, Madsen a jucat la o echipă modestă din zona a șasea. De atunci, Madsen joacă mereu în echipa națională.

Anul 1962 a fost cel mai bun an al lui Madsen. În acest an Danemarca a susținut nouă întîlniri internaționale și Madsen a înscris cel puțin un gol de fiecare dată.

Anul acesta Madsen a fost rănit în primăvară și n-a putut juca împotriva Ungariei (0—6) și Finlandei (1—1). A reintrat în jocul cu țara noastră.

Madsen a jucat de 22 de ori în echipa Danemarcei și a înscris 25 de goluri. Atacant individualist, Madsen e foarte rapid, are o mare intuiție în careu și joacă dur împotriva apărătorilor, motiv pentru care adversarii lui Hellerup îl marchează „în doi".

Fotbalist complet, Madsen poate juca și extrem dreapta, dar postul său preferat este cel de centru înaintaș, el avînd o mare predilecție pentru incursiunile solitare. Madsen este, de asemenea, foarte periculos la loviturile cu capul.

DINAMO LA JENA

Echipa noastră campioană a călcat cu dreptul în actuala ediție a Cupei Campionilor Europeni, la startul căreia s-au prezentat 31 de formații. Faptul că dinamoviștii n-au pierdut nici un punct și nu au primit nici un gol în dubla întîlnire cu Motor Jena, campioana R.D.G., demonstrează o forță de joc care îndreptățește speranțe pentru turul doi, în care au rămas 16 echipe.

Iubitorii fotbalului din țara noastră, care au primit cu o mare satisfacție calificarea dinamoviștilor în turul doi al întrecerii, consideră că Dinamo „a spart gheața" și își continuă drumul cu succes.

ÎN FOTOGRAFIE, Dinamo la Jena. Pîrcălab îl atacă pe înaintașul german Seifert, urmărit „în zonă" de Nunweiller IV (6).

ŞTIINŢA — CLUJ

PENTRU ALBUMUL DUMNEAVOASTRĂ

În picioare, de la stînga la dreapta: GHEORGHE KROMELY, inginer constructor, fundaş dreapta, 25 de ani, 1,70 m, 70 kg; OCTAVIAN POPESCU, ştiinţe juridice, anul V, mijlocaş, 25 de ani, 1,67 m, 66 kg; SIMION MOGUŢ, inginer mecanic, portar, 30 de ani, 1,75 m, 74 kg; PAUL MARCU, asistent chimie, înaintaş sau fundaş, 24 de ani, 1,80 m, 81 kg; CRISTIAN RINGHEANU, medicină III, portar, 26 de ani, 1,79 m, 73 kg; DORU BÎRSAN, medicină III, mijlocaş, 20 de ani, 1,75 m, 69 kg; REMUS CÎMPEANU, juridice III, fundaş stînga, 24 de ani, 1,79 m, 73 kg; VIOREL DRAGOMIR, electromecanică III, mijlocaş, 20 de ani, 1,74 m, 71 kg; ALEXANDRU BÎRSAN, matematici II, fundaş, 20 de ani, 1,75 m, 67 kg; FELICIAN MUREŞAN, construcţii V, stoper, 25 de ani, 1,82 m, 80 kg; PAUL GRĂJDEANU, medicină I, fundaş, 19 ani, 1,76 m, 74 kg. În rîndul de jos: ZOLTAN IVANSUC, medicină V, extrem dreapta, 25 de ani, 1,76 m, 73 kg; NICOLAE SZABO, medicină I, inter dreapta, 20 de ani, 1,75 m, 64 kg; IOAN SUCIU, asistent universitar agronomie, centru înaintaş, 29 de ani, 1,70 m, 69 kg; MIHAI ADAM, mecanică II, inter stînga, 23 de ani, 1,79 m, 74 kg; ALEXANDRU MATEI, profesor de educaţie fizică, extrem stînga, 22 de ani, 1,79 m, 72 kg; OVIDIU TOMA, filologie III, extrem stînga, 22 de ani, 1,72 m, 63 kg; MARIUS BRETAN, electromecanică IV, înaintaş, 20 de ani, 1,70 m, 62 kg; CORNEL TIMBUŞ, medicină veterinară I, mijlocaş, 21 de ani, 1,74 m, 62 kg; GHEORGHE SABĂU, medicină veterinară I, înaintaş, 18 ani, 1,77 m, 68 kg. Din fotografie lipsesc dr. TRAIAN GEORGESCU stoper, 33 de ani, 1,74 m, 72 kg, şi MIRCEA NEŞU, med. I mijlocaş, 20 de ani, 1,73 m, 66 kg — accidentaţi în ziua efectuării fotografiei.

Foto: IONEL DAVID — Cluj

SELECȚIONATA OLIMPICĂ SE PREGĂTEȘTE

La Ploiești, în cadrul pregătirilor pentru jocul retur cu Danemarca, selecționata olimpică a jucat cu echipa olandeză Fortuna Geleen din prima categorie. Victoria a revenit selecționatei noastre cu categoricul scor de 5-0.

ÎN FOTOGRAFIE, o fază la poarta olandeză. Stoperul Nunweiller, prezent ca întotdeauna în careul advers la executarea loviturilor de colț, e în duel direct cu portarul olandez Vogels. În dreapta, Dridea (autorul a 4 goluri), Țîrcovnicu și Constantin urmăresc cu atenție asaltul lui Nunweiller.

PROGRESUL BUCUREȘTI 4 FORTUNA GELEEN 2

Progresul a confirmat forma bună din ultimul timp, învingînd clar, după un joc frumos, echipa olandeză Fortuna Geleen. Dat fiind că echipa bucureșteană se află în ascensiune, obținînd și prețioase puncte în deplasare (la Ploiești și Arad) suporterii ei așteaptă un loc bun în clasamentul turului.

ÎN FOTOGRAFII: ① Mijlocașul Notermas, unul dintre cei mai buni jucători olandezi, degajează între Mateianu și Mafteuță. ② Mafteuță a fost și de astă dată o rotiță importantă în angrenajul Progresului

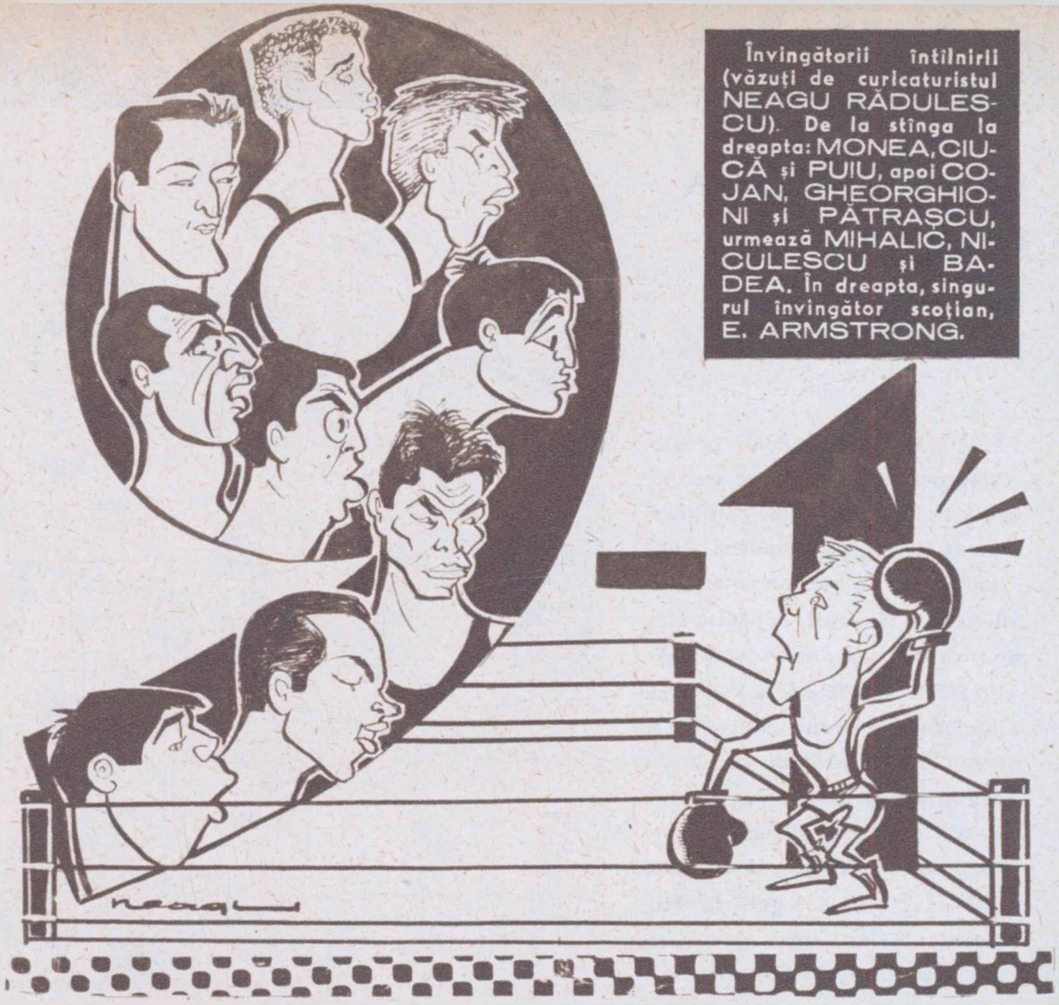
PETRU EMIL

Petru Emil este un jucător care s-a afirmat puternic în ultima vreme. Mijlocașul ofensiv al dinamoviștilor bucureșteni și al echipei naționale se remarcă tot mai mult prin puterea sa de luptă, prin clarviziune și forță de pătrundere. Petru Emil este, în același timp, artileristul care bombardează poarta adversă din spatele primei linii. În jocul retur de la Jena, doi sau trei jucători germani au fost permanent în jurul lui Petru pentru a-l neutraliza, ceea ce a înlesnit acțiunile coechipierilor.

Caricaturistul NEAGU RĂDULESCU, fiind absolut de acord cu părerile noastre asupra lui Petru Emil, oferă cititorilor revistei „Sport" această reușită caricatură.

ROMÎNIA-SCOȚIA

Învingătorii întîlnirii (văzuți de caricaturistul NEAGU RĂDULESCU). De la stînga la dreapta: MONEA, CIUCĂ și PUIU, apoi COJAN, GHEORGHIONI și PĂTRAȘCU, urmează MIHALIC, NICULESCU și BADEA. În dreapta, singurul învingător scoțian, E. ARMSTRONG.

Așteptată cu mult interes, întîlnirea dintre boxerii romîni și cei scoțieni s-a terminat cu victoria categorică a sportivilor noștri. Rezultatul partidei (9—1) ar putea părea exagerat celor care n-au fost martori oculari la desfășurarea meciurilor. S-ar putea crede de asemenea că oaspeții au venit nepregătiți. Ar fi însă greșit. Cu cîteva excepții, scoțienii au fost adversari dificili. Pentru a cîștiga, cei mai mulți dintre boxerii romîni au făcut apel la toate cunoștințele tehnice și resursele fizice. Foarte greu vor fi uitate partidele Puiu Nicolae—R. Mallon sau Florea Pătrașcu — Mc. Kenzie în care scoțienii, deși învinși, s-au dovedit a fi foarte aproape de valoarea adversarilor. Singura victorie obținută de oaspeți a fost cea de la categoria pană. Campionul nostru Andrei Olteanu a fost depășit, îndeosebi spre sfîrșitul partidei, de către scoțianul E. Armstrong, un maestru al eschivelor.

Devenise aproape o... regulă ca în confruntările pugilistice dintre Romînia și Scoția, capul de afiș să-l reprezinte meciul dintre Iosif Mihalic și campionul olimpic Dick Mc. Taggart. De data aceasta Taggart a lipsit, fiind înlocuit de tînărul Strachan, care nu a putut însă rezista decît două reprize, timp în care Mihalic a făcut o adevărată demonstrație de box. Semimijlociul scoțian A. Peace ne-a amintit prin rezistența și insistența sa de pugilistul italian Zamparini (1959—Romînia—Italia 5—5). Constantin Niculescu, care a boxat excelent a trebuit să plaseze foarte multe lovituri care și-au atins ținta pentru a-l tempera pe acest... Zamparini scoțian.

Monea, într-o formă foarte bună, a cîștigat comod la puncte în fața lui G. Wilson. Tot ușor a obținut victoria și Ștefan Cojan. El l-a întîlnit pe semigreul J. Crawford, învinsul lui Gheorghe Negrea (1960 Romînia —Scoția 6—4).

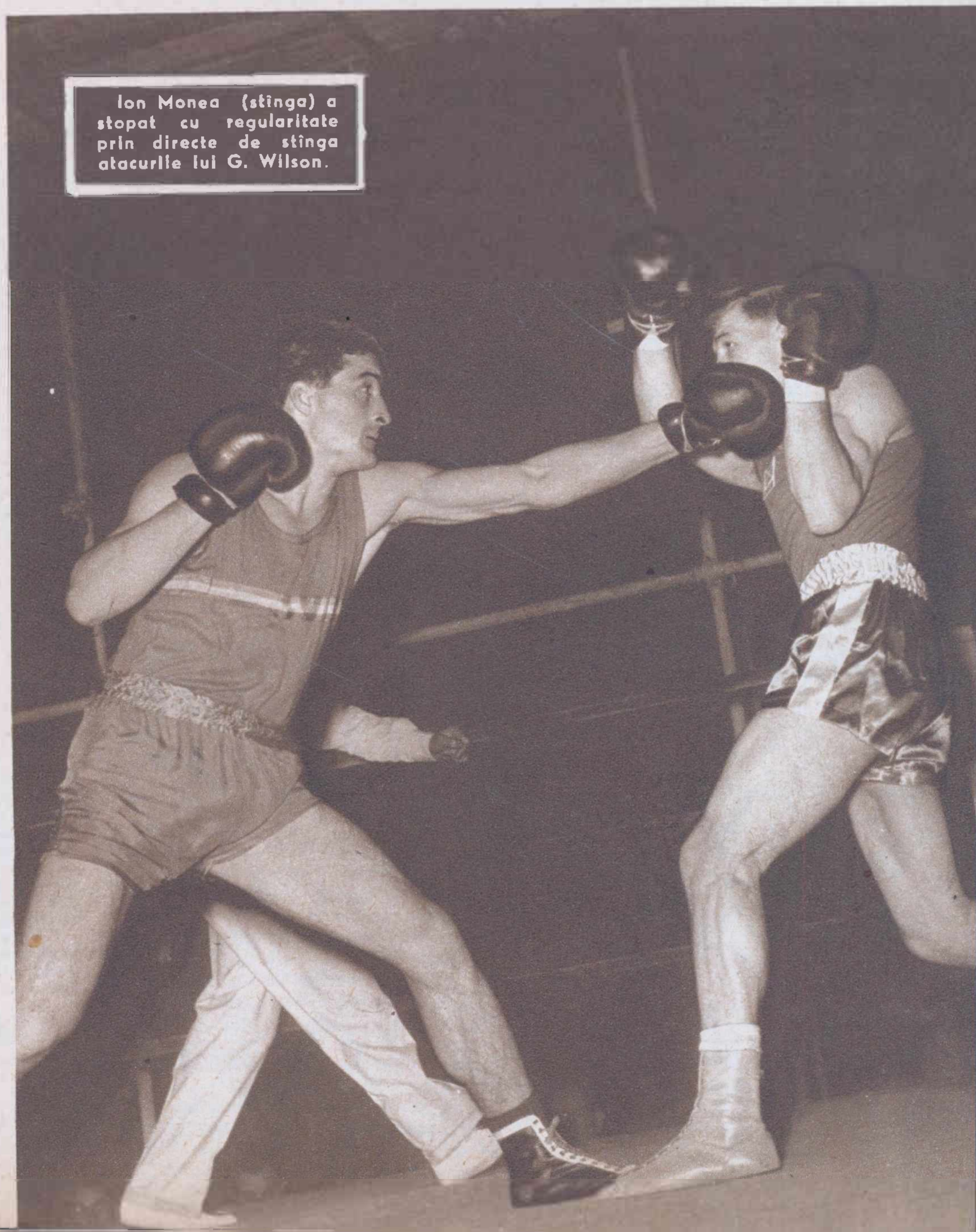
Surprinzător s-a comportat greul nostru Mihai Gheorghioni. Deși a cîștigat partida cu J. Dryden el ne-a părut cu totul dezorientat, fiind incapabil să ia singur o hotărîre. După fiecare acțiune se oprea și cerea din priviri sfatul antrenorilor Ion Chiriac și Teodor Niculescu. Credem că acest lucru este nepermis pentru un boxer cu atîta experiență...

Întîlnirea reprezentativei noastre cu boxerii scoțieni a scos în general în evidență buna pregătire a pugiliștilor romîni. Ei au obținut o victorie frumoasă, dar să nu uităm că adversarii lor nu au fost de data aceasta dintre cei mai puternici...

PETRE HENȚ

REZULTATE TEHNICE:

- **MUSCĂ: C. Ciucă b.p. Mc. Cluski.**
- **COCOȘ: N. Puiu b.p. R. Mallon.**
- **PANĂ: E. Armstrong b.p. A. Olteanu.**
- **SEMI-UȘOARĂ: Fl. Pătrașcu b.p Mc. Kenzie.**
- **UȘOARĂ: I. Mihalic b.k.o. II A. Strachan.**
- **SEMI-MIJLOCIE: C. Niculescu b.p. A. Peace.**
- **MIJLOCIE-MICĂ: V. Badea b.p. J. Croll.**
- **MIJLOCIE: I. Monea b.p. G. Wilson.**
- **SEMI-GREA: Șt. Cojan b.p. J. Crawford.**
- **GREA: M. Gheorghioni b.p. J. Dryden.**

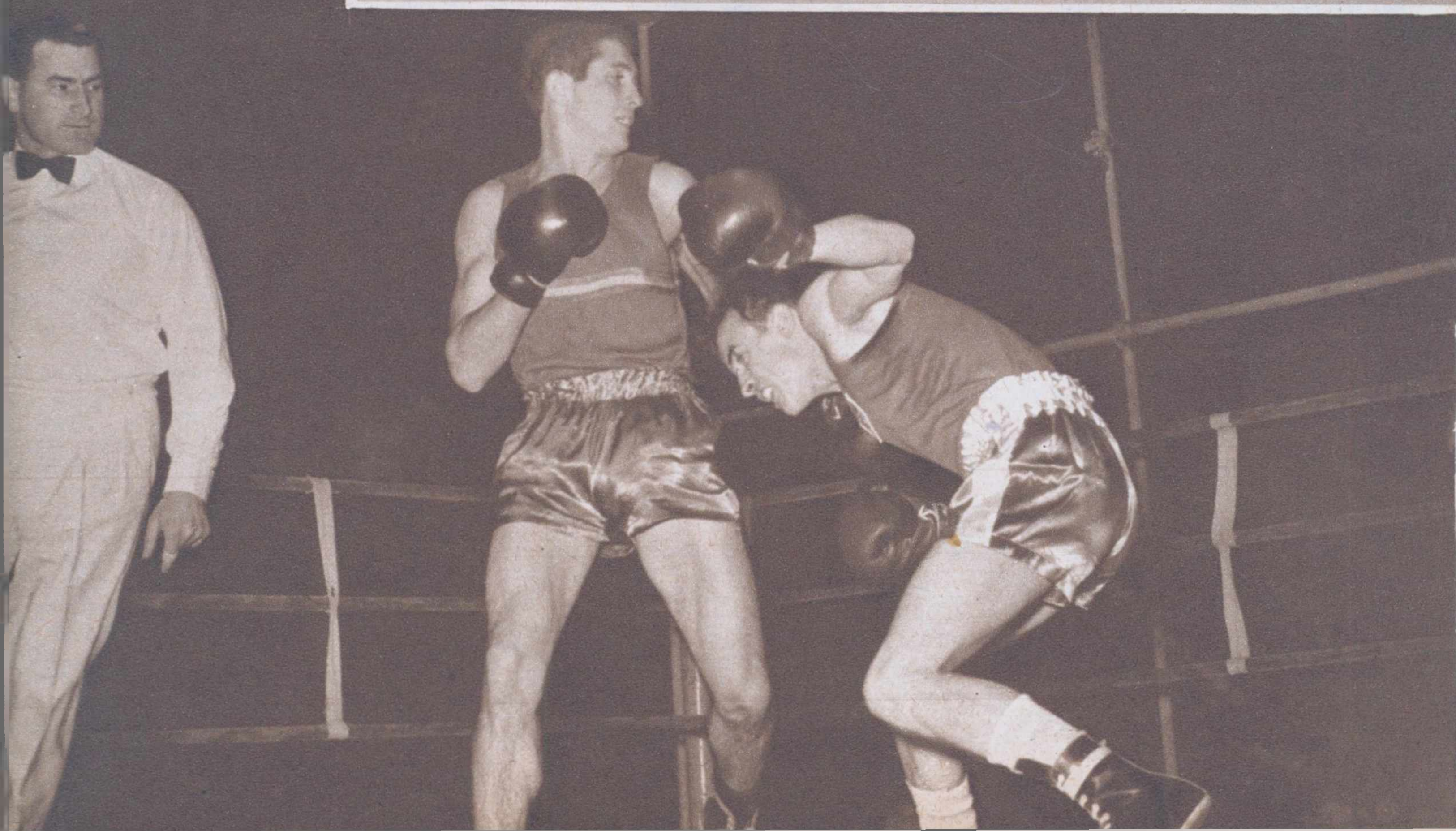
Ion Monea (stînga) a stopat cu regularitate prin directe de stînga atacurile lui G. Wilson.

Mihalic a contrat puternic și Strachan a căzut la podea. După ce va fi numărat, el va relua lupta, însă în cele din urmă, va pierde prin k. o.

Ciucă (stînga) boxînd foarte bine l-a învins la puncte pe Mc. Cluski. Acesta din urmă căutînd să evite loviturile ajungea adesea în acestă poziție, e drept, neobișnuită pentru un boxer.

Foto: V. BAGEAC

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

„CUPA STAȚIUNII" LA VOLEI

Nu de mult, în stațiunea Lacul Roșu s-a disputat, în organizarea Casei de cultură locale, o Cupă la volei masculin. Au participat echipe din Gheorghieni și selecționate formate din oameni ai muncii veniți la odihnă. În finală s-au întîlnit pentru cucerirea cupei echipele Avîntul Gheorghieni și o selecționată a celor aflați la odihnă la Lacul Roșu. După un meci dramatic (din 5 seturi), victoria a revenit selecționatei din Lacul Roșu. Iată alăturat cele două echipe finaliste: în picioare — Avîntul Gheorghieni, jos — echipa din Lacul Roșu.

ION SUDITU
— SINAIA —

CUPA AGRICULTURII

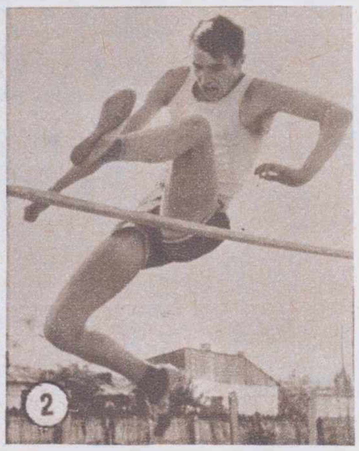
Stadionul Tineretului, baza sportivă de volei și baschet Voința și popicăria Constructorul din Bîrlad au găzduit întrecerile etapei regionale a Cupei Agriculturii. La startul competiției s-au prezentat peste 350 de tineri și tinere din satele raioanelor Iași, Huși, Pașcani, Hîrlău, Negrești și Bîrlad. Întrecerile au fost viu disputate, prilejuind atît sportivilor, cît și numeroșilor spectatori, multe momente emoționante.

În fotografii: 1) *Vasile Zaharia din comuna Miroslava a devenit campion regional la ciclism 2) Constantin Vologa din raionul Huși, clasat pe locul doi la săritura în înălțime.*

SOLOMON ELIADE
— BÎRLAD —

Foto: **GH. MOCANU**

CUPA ELIBERĂRII LA BOX

Trofeul în tradiționala competiție pugilistică Cupa Eliberării a fost cîștigat anul acesta de reprezentativa regiunii Crișana (antrenor Tiberiu Acs). După ce pugiliștii orădeni au eliminat din competiție selecționata regiunii Maramureș și pe redutabilii pugiliști din Galați chiar (la Galați!!) ei au întîlnit în finală reprezentativa regiunii Argeș de care au dispus cu 21—18. Iată o fază din meciul „ușorilor", din cadrul întîlnirii finale. Fiu Cerbu (Crișana) — în dreapta, l-a învins la puncte pe Gheorghe Manea (Argeș).

ILIE GHIȘA
— ORADEA —
Foto: **B. NICOLAE**

CU GÎNDUL LA J. O.

Trăgătorul sibian Victor Diebold, de la asociația sportivă Voința Sibiu, a realizat prima normă olimpică la proba pistol precizie, reușind 543 de puncte față de 542 cît prevedea norma pînă la 30 iunie.

Din dorința de a realiza și cea de a doua normă olimpică din acest an, harnicul instructor voluntar al asociației Voința, se antrenează intens. Fără îndoială că eforturile sale vor fi încununate de performanțe tot mai bune. Iată-l în timpul unui antrenament.

ILIE IONESCU
— SIBIU —

CEL MAI TÎNĂR ARBITRU

Deși copil încă, pionierul Laurențiu Șaguna este pe punctul de a deveni un bun arbitru de handbal. Pregătit cu pricepere de către profesorul (antrenor) C. Căpățînă, Laurențiu și-a făcut debutul ca arbitru de handbal la vîrsta de ... 9 ani și trei luni. Pasiunea elevului din clasa a 3-a a Școlii elementare nr.73 din Capitală este lăudabilă. Corectitudinea arbitrajului prestat de el în meciurile de debut îl recomandă ca pe un viitor arbitru de handbal care se va bucura, sîntem siguri, nu numai de simpatia, ci și de aprecierea sportivilor și spectatorilor. Iată-l în fotografie pe tînărul Laurențiu, la una din lecțiile de arbitraj cu profesorul C. Căpățînă.

C. NICULESCU
— BUCUREȘTI —

POȘTA REDACȚIEI

VASILE GHEORGHE-Tulcea. Iată vîrsta și locul nașterii celor șapte sportivi romîni învingători la recentele campionate mondiale de caiac-canoe de la Jajce (Iugoslavia): Vasile Nicoară (23 de ani, Galați), Aurel Vernescu (24 de ani, București), Simion Ismailciuc (33 de ani, Chilia Veche), Alexandru Iacovici (29 de ani, Sulina), Achim Sidorov (27 de ani, comuna Crișan, raionul Tulcea), Haralambie Ivanov (22 de ani, comuna Crișan), Anton Ivănescu (23 de ani, Galați).

OCTAVIAN GUȚU — Cluj. Ideea de a trimite o fotografie cu gimnastica în producție este bună, dar realizarea ei lasă de dorit. Așteptăm ceva mai reușit.

MIRCEA POPESCU — Ploiești. Vă rugăm ca în viitoarele corespondențe să ne spuneți și numele sportivilor din fotografii.

DAN IONESCU — București. Fotografia trimisă de la mare ne-a sosit mult prea tîrziu — la închiderea sezonului — pentru a mai putea fi publicată. Oricum, vă felicităm pentru succesul sportiv obținut.

ION SUDITU — Sinaia. Ne bucură faptul că ați hotărît să deveniți și corespondentul nostru. Credem că sînteți mulțumit de felul cum a fost primită cea dintîi scrisoare trimisă. Acum așteptăm și altele.

MARIAN GHIZDAVU — București. Să edităm noi o revistă „Rebus-Sport"?!?

Credem că ar fi mai nimerit să adresați această propunere redacției revistei „Rebus". Pe noi ne preocupă activitatea sportivă și numai ocazional cea rebusistă.

ION BRAICU — Bistrița. Nu acordați destulă atenție desenelor. Uneori, idei și poante bune sînt irosite din această cauză.

NICOLAE MOCANU — Ploiești. Fotografia ne-a sosit mult prea tîrziu. Sîntem în așteptarea unor fotografii actuale, de sezon.

VASILE MARIN — București. În clasamentul de care amintiți — cel de la campionatele mondiale de caiac-canoe — aveți de fapt de-a face cu... două clasamente. Unul pe medalii și altul (ultima coloană) pe puncte. Nu uitați că puncte se atribuie și sportivilor care nu au fost medaliați, adică acelora care au ocupat locurile 4, 5, 6. Așa că...

CORESPONDENȚĂ DIN ITALIA

MARINARII SPORTIVI ROMÎNI VICTORIOŞI PESTE HOTARE

Veselie şi voie bună după un antrenament al echipei de fotbal de pe nava Oltenia.

Sînt meciuri internaţionale despre care nu se prea vorbeşte în coloanele ziarelor sau revistelor sportive, deşi îşi au şi ele importanţa lor. Nu atît prin nivelul sportiv ridicat sau prin scorul obţinut, cît mai ales prin semnificaţia lor, prin contribuţia pe care o aduc la întărirea prieteniei între popoare. Aşa, de pildă, pot fi apreciate şi meciurile susţinute de echipajele navelor noastre comerciale, aflate în porturile din străinătate, cu echipele reprezentative ale altor vase sau chiar cu formaţii locale.

Astfel, nu de mult, echipajul navei noastre „Oltenia" a susţinut în portul italian Ravenna un meci de fotbal şi unul de volei cu echipajul navei „Fastov" şi unul de fotbal cu marinarii vasului „Ivan Pavlov", ambele nave sovietice din portul Odesa. Prima întîlnire, cea de fotbal, susţinută în compania echipei Fastov a fost cîştigată de marinarii romîni cu scorul de 2—1 prin golurile marcate de Oprea şi Tudoran. Cei mai buni jucători au fost Ploscaru şi Dobre de la apărare, Oprea, Rohan şi Macovei de la înaintare. O notă bună poate fi acordată şi portarului nostru Caracostea.

A doua zi a avut loc meciul de volei. De data aceasta au cîştigat marinarii sovietici, care şi-au luat astfel revanşa pentru înfrîngerea suferită la fotbal.

Întîlnirea fotbalistică cu marinarii navei Ivan Pavlov a însemnat o nouă victorie pentru sportivii de pe vasul Oltenia. Jucînd mai bine, romînii au cîştigat cu 3—1. Trebuie să spunem însă că înfrîngerea echipei sovietice s-a datorat în bună parte şi lipsei de pregătire fizică, nava fiind sosită în port în ziua meciului, în timp ce jucătorii noştri, în afara meciului susţinut cu cealaltă echipă, mai făcuseră şi cîteva antrenamente.

Întrecerile au avut loc pe stadionul oraşului. Am avut şi... galerie (aproape ca la meciurile Farului cînd joacă la Constanţa!), încurajările venind atît de la ceilalţi membri ai echipajelor cît şi de la spectatorii italieni. Pentru redarea atmosferei, mai putem aminti de marşul sportiv cîntat la intrarea jucătorilor pe teren, interpretat la acordeon de unul dintre membrii brigăzii artistice de pe navă şi de felicitările primite de către sportivii romîni din partea comandanţilor celor două nave sovietice.

Astfel de întîlniri s-au mai desfăşurat şi se vor mai disputa chiar aici la Veneţia (de unde vă scrim) noi urmînd a mai susţine unul sau două meciuri de fotbal.

Nu putem trece cu vederea nici victoria la şah obţinută în urma invitaţiei primite din partea clubului de şah din Ancona, întîlnire în cadrul căreia au susţinut partide Coza, Oprea şi Huiban.

Iată deci cîteva confruntări sportive internaţionale, susţinute în cea mai mare parte pe „teren neutru", care arată că marinarii nu se mărginesc la ascultarea emisiunilor radiofonice sportive din patrie, ci practică efectiv sportul.

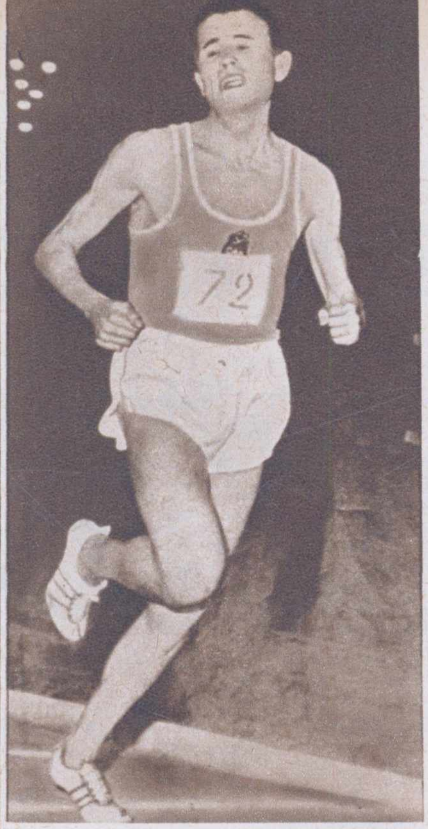
LUCIAN HUIBAN
din echipajul vasului OLTENIA

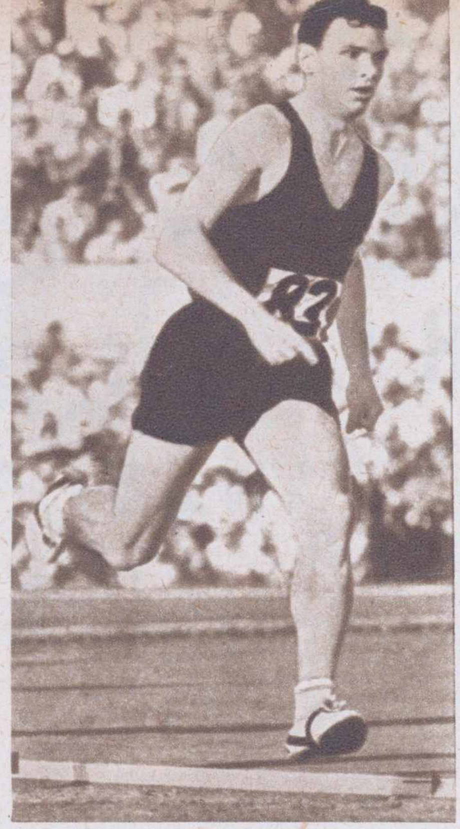

Marinarii fotbalişti romîni, fotografiaţi împreună cu formaţia vasului Ivan Pavlov, înainte de începerea meciului.

Un atac al echipei noastre în careul echipei sovietice. Dinu trimite mingea cu capul la Rohan, care va încerca să înscrie.

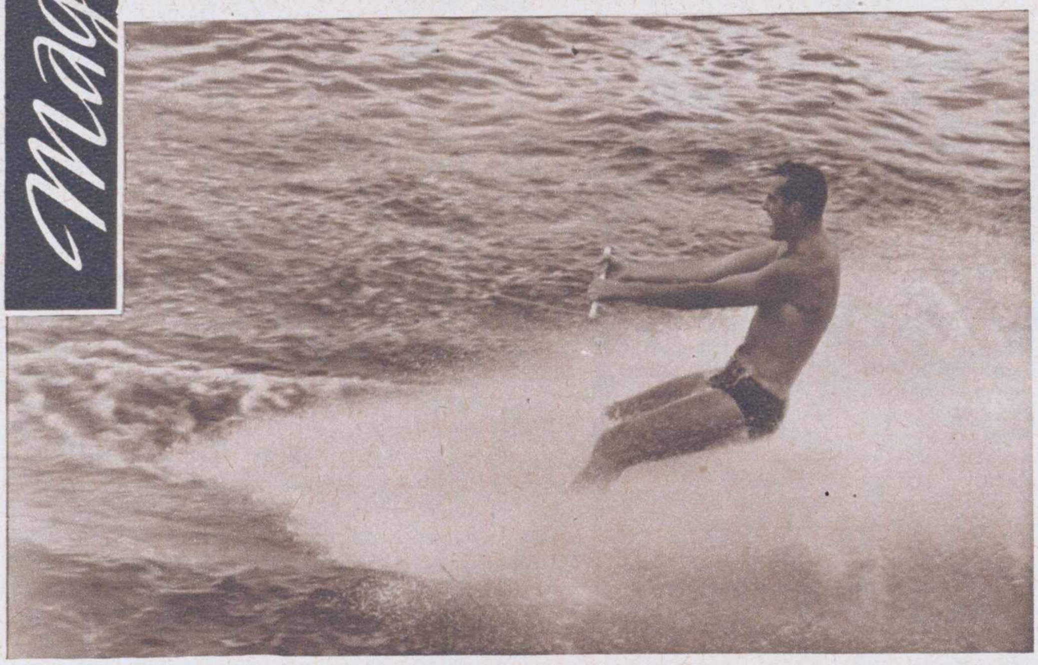

UN DUEL MULT AŞTEPTAT

Zilele acestea, pe frumosul stadion olimpic din Tokio, se desfăşoară un mare concurs preolimpic. Ca de obicei, atletismul este sportul care atrage cel mai mult atenţia, iar dintre probele atletice cel mai mult interesează desigur duelul dintre francezul Jazy stinga şi neozeelandezul Snell, cei mai buni demifondişti ai lumii în activitate (la ora cînd scriem aceste rînduri nu ştim precis dacă cei doi se vor întîlni acum sau vor amîna cu încă un an confruntarea, pentru a-i păstra... ineditul).

Care dintre cei doi e mai bun? Deocamdată, greu de spus. Judecaţi-i singuri după rezultate. MICHEL JAZY (născut la 13 iunie 1936, a debutat în 1952, are 1,75 m şi 65 kg): 800 m — 1:47,1; 1500 m — 3:37,8 (record al Europei); 2000 m — 5:01,6 (record mondial); 3000 m — 7:49,2 (record modial); 5000 m — 13:50,2, Cea mai frumoasă victorie a sa: cursa de 1500 m de la campionatele europene de la Belgrad din 1962. PETER SNELL (născut la 17 decembrie 1938, a debutat în 1957, are 1,83 m si 78 kg.) 800 m — 1;41,3 (record mondial); 1500 m — 3:37,9 (timp care echivalează cu 3:34,4 pe o milă, record mondial); 2000 m — 5:17,0; 3000 m — nu a alergat. Cea mai frumoasă victorie: cursa de 800 m de la J.O. de la Roma din 1960.

DIRECT PE TĂLPI!

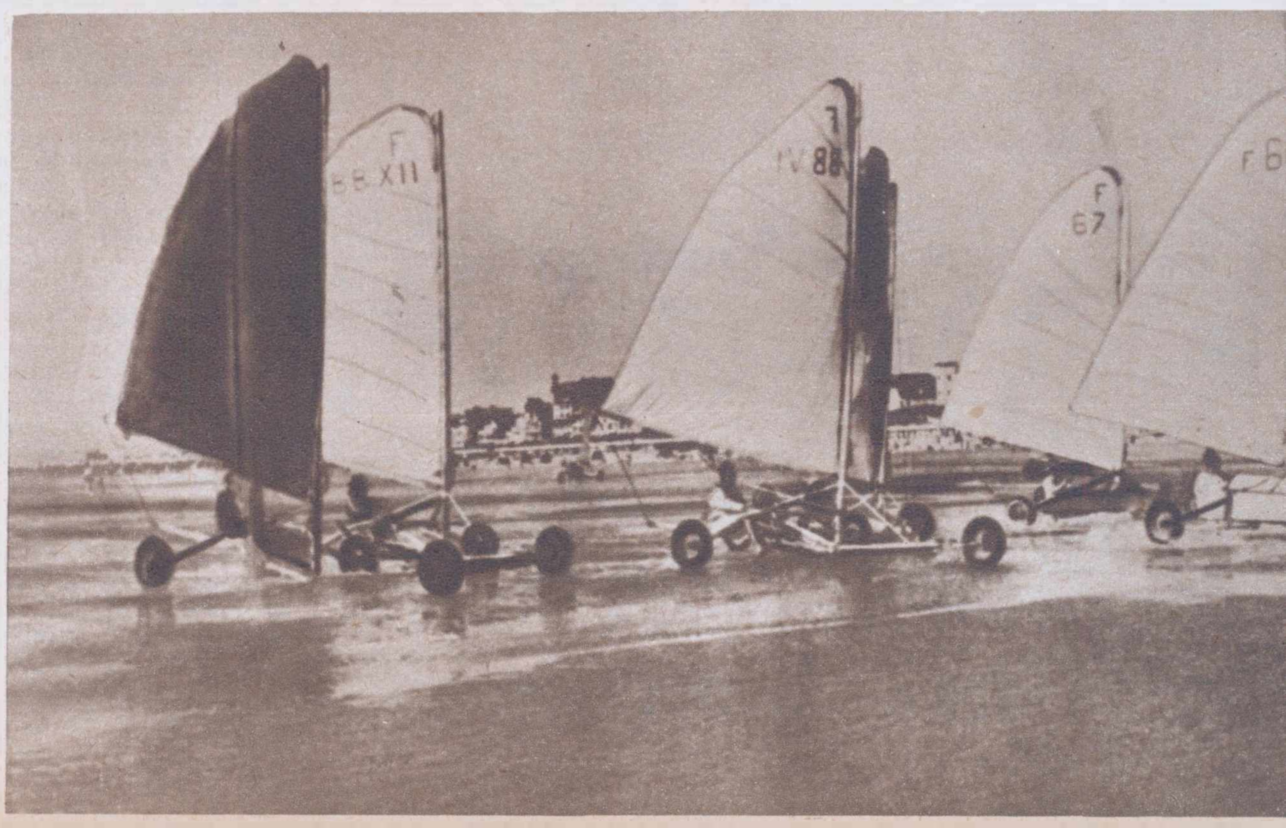
Schiul nautic cîştigă pe zi ce trece tot mai mulţi adepţi. Consecinţă firească, valoarea concurenţilor participanţi la diversele competiţii internaţionale creşte mereu. Cu ocazia Campionatelor Mondiale pe 1963, disputate în Franţa, la Vichy au fost executate şi demonstraţii de variante ale acestui sport, unele nu lipsite de interes. De data aceasta, nu sborul la remorca bărcii a constituit punctul principal de atracţie ci evoluţia campionului australian Bob Huge (în fotografie), care a schiat pe apă... direct pe tălpi!

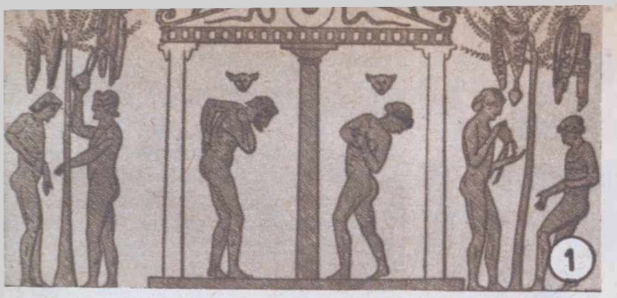
Foto: A.F.P. – Paris

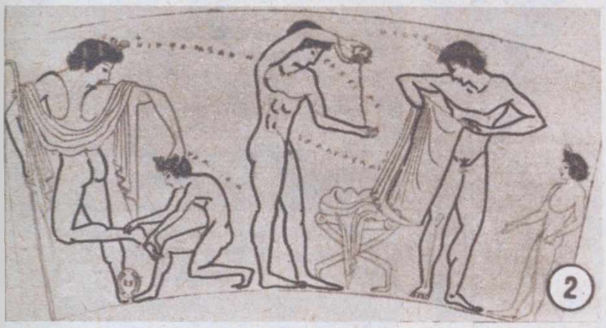
IAHTING PE... PLAJĂ

Cititorilor noştri le sînt, desigur, binecunoscute ambarcaţiile cu pînze care se întrec iarna: buierele, sau iolele pe patine, cum li se mai spune. Inventivitatea amatorilor acestui sport a găsit remediul pentru sezonul de vară: ambarcaţiile pe roţi, care îşi dispută întîietatea pe plajele largi şi relativ plate. În funcţie de vînt, şi aici se pot realiza viteze ce ating uneori 80—100 km/oră

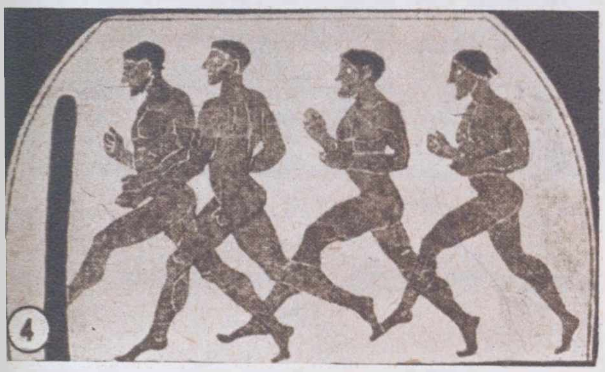
Foto: „Sport et Vie" – Paris

)E-A LUNGUL VEACURILOR (XVI)

Civilizaţia Greciei antice, una dintre cele mai dezvoltate civi-
zaţii din acele vremuri, a avut o importantă contribuţie şi la
zvoltarea educaţiei fizice. Trebuie arătat însă că, deşi foarte
spîndită şi preţuită, educaţia fizică avea un pronunţat caracter
clasă, fiind accesibilă doar stăpînilor de sclavi şi oamenilor
beri.

Încă de la vîrsta de 7 ani tînărul grec intra în şcoală, care
a fie de stat, fie particulară, unde i se făcea educaţia. Exerci-
ile fizice erau practicate în instituţii speciale, denumite gimna-
şi în palestre. Grecii practicau aceste exerciţii cu corpul gol
enumirea de gimnaziu vine chiar de aici: *gymnos* = gol).
lenei corporale i se dădea o deosebită atenţie. După terminarea
ntrenamentului" se făcea baie, urmată de masaj şi de ungerea
rpului cu uleiuri, de obicei aromate. Fotografia 1 ne arată un
ş, iar fotografia 2 îngrijirea corpului de către atleţi: masaj,
gere cu ulei, baie.

Dintre exerciţiile fizice practicate de greci, trebuie remarcat
primul rînd atletismul (athlos = luptă). Alergările erau
rte răspîndite şi variate ca distanţe. Alergarea tipică de vi-
ză se numea *dromos* şi se disputa pe un *stadiu* (aproximativ
5 de metri). În fotografia 3 este redată o astfel de alergare.
rsa de două stadii se numea *diaulor* şi consta în parcurgerea
s-întors a unui stadiu, cu întoarcere la stîlp (foto 4). O alerga-
de fond (24 de stadii, adică peste 4.400 de metri) purta de-
mirea *dolicos*. În afara acestor alergări „clasice", existau şi
ele, ca de pildă cursa nocturnă cu făclii (cursa dodoforilor),
alergarea înarmat *(hoplitodromos)*.

Practicarea diferitelor alergări avea drept rezultat, pe lîngă
orirea rezistenţei fizice, realizarea unei deosebite aplicativi-
i militare. Astfel, în bătălia de la Marathon, atacul infante-
i greceşti s-a dat din alergare. Deşi inferioară numeric celei
rsane, armata greacă a reuşit să o dezorganizeze pe cea ad-
rsă şi să o învingă. Tot de cîmpia Marathonului este legată
proba de azi, devenită clasică, (42,195 km care se aleargă în a-
ntirea grecului Philipide, care a parcurs distanţa Marathon —
ena în alergare, pentru a aduce vestea victoriei în cetate.
uizat, el a putut rosti doar cuvintele „Am învins!", după
re a murit.

(VA URMA)

ION TODAN

ASISTENT I.C.F.

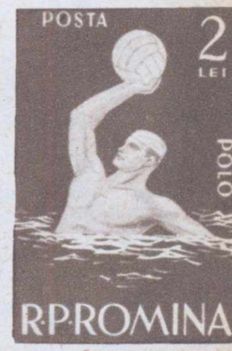

TIMBRE SPORTIVE

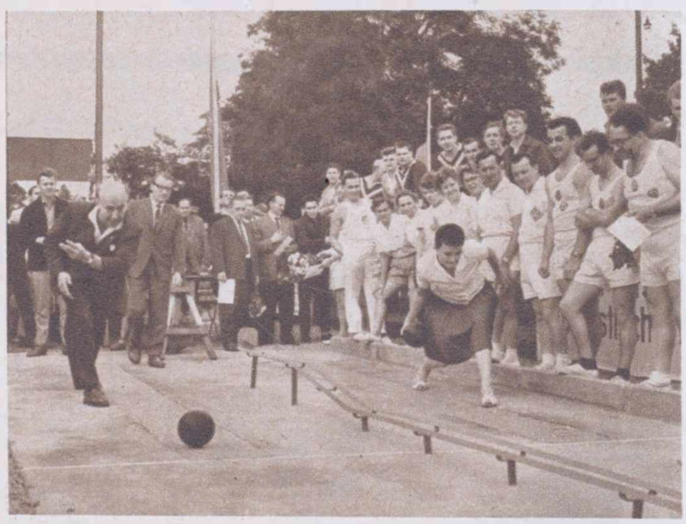

Direcţia Generală a Poştelor şi Telecomunicaţiilor a pus în circulaţie nu de mult emisiunea de timbre „Sport—Nataţie", pe care o reproducem alăturat. Valorile şi caracteristicile sînt următoarele: 25 de bani (startul) ocru roşcat închis, verde şi gri; 30 de bani (craul) verde gălbui închis; 55 de bani (delfin) albastru verzui, portocaliu şi gri; 1 leu (spate) verde albăstrui, roşu şi gri; 1,35 lei (bras) albastru, roşu albăstrui şi gri; 1,55 lei (sărituri) violet roşcat, galben portocaliu şi gri; 2 lei (polo) roşu închis, portocaliu şi gri. Dimensiunile sînt 27/37,8 mm la valorile de 25 de bani, 1,55 lei şi 2 lei, 37,8/27 mm la valorile 30, 55 de bani, 1 leu şi 1,35 lei. Sistemul de imprimare este offset, policrom, în coli de 100 de exemplare, pe hîrtie cretată, dantelate. Machetele au fost executate de cunoscuţii graficieni V. CRIVĂŢ şi R. VELUDA.

ARENA WEISSENSEE

Popularitatea crescîndă de care se bucură popicele în R. D. Germană a impus mărirea numărului de arene existente. În fotografia noastră, cea mai nouă arenă pusă la dispoziţia berlinezilor din cartierul Weissensee. Consacraţi şi debutanţi, tineri şi vîrstnici vor petrece aici clipe de destindere şi de odihnă activă.

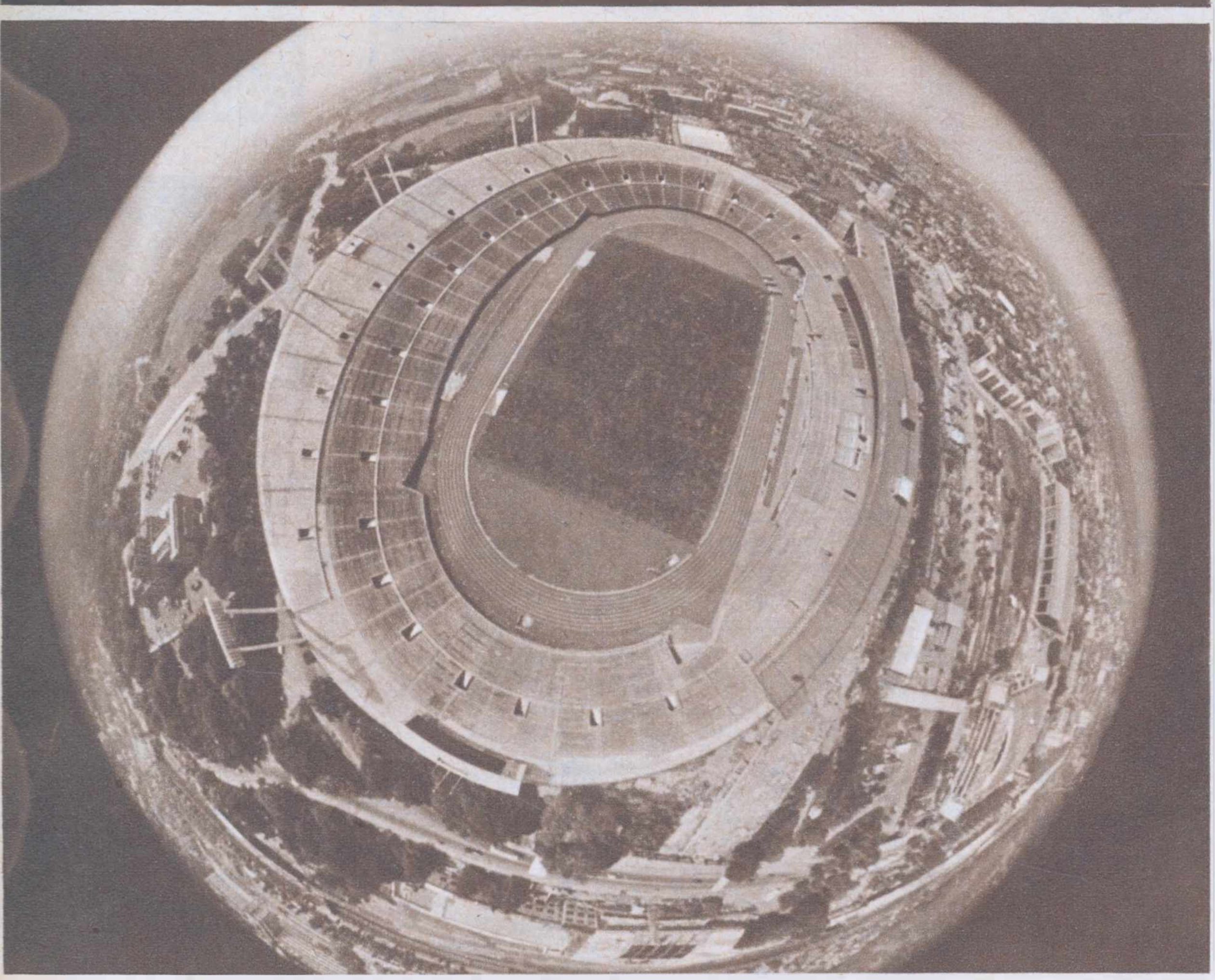
Foto: Zentralbild — Berlin

TIRUL ŞI ECRANUL

Nu de mult a fost prezentat publicului italian filmul „Boccaccio 70", în care binecunoscuta actriţă Sophia Loren (în fotografie) apare într-o postură puţin obişnuită: aceea de... propagatoare a tirului la standul dintr-un parc de distracţii. Oricum, ea nu pare a avea greutăţi în a-i convinge pe trecători să devină trăgători ocazionali...

ACTUALITATEA: PARCUL MEIJI

Gazde grijulii, japonezii, organizatorii viitoarei ediții a Jocurilor Olimpice depun toate eforturile pentru ca buna organizare, amploarea și valoarea rezultatelor tehnice să marcheze în istoria sportului un moment memorabil. Inițiativa organizării unei avanpremiere olimpice cu un an înaintea J.O. se înscrie pe linia acestor eforturi. Acest concurs, de fapt o ediție... prescurtată (sau, mai bine zis, concentrată) a marilor întreceri olimpice, se va bucura de o participare puternică, întrucît este vorba de invitarea celor mai buni sportivi, la ora actuală, din majoritatea sporturilor și probelor olimpice. Prilej de măsurare directă a forțelor și totodată, de verificare a laturii organizatorice concursul preolimpic care are loc chiar în aceste zile la Tokio se află în centrul atenției iubitorilor de sport din întreaga lume. În fotografie, o vedere aeriană... convexă a parcului sportiv Meiji, care va fi teatrul de desfășurare al principalelor competiții preolimpice și olimpice.

Foto: Kyodo News – Tokio

O PRIMĂ OPŢIUNE PENTRU TOKIO

S-au întors floretistele noastre de la Lenin-grad, bucuroase şi mîndre de isprava lor: în-r-un veritabil concurs european (a se citi: Cam-pionatele de scrimă ale Armatelor Prietene), ele au izbutit şi în întrecerea individuală şi în ea pe echipe.

O felicităm pe Olga la coborîrea din avion.

— *Într-un fel*, ne spune cîştigătoarea turneu-ui, *concursul a însemnat o reeditare a Gdansku-ui. Bineînţeles, doar ca participare. Fiindcă de data aceasta am biruit noi. Ne-am bătut straş-nic în fiecare asalt, pentru fiecare tuşe. Singure ovieticele — Baranova, Bierşaţkaia şi Liubeţ-kaia — au ţinut pasul. În rest...*

— Şi la echipe?

— *Victorii pe toată linia. Mara, Geta şi Lidia u tras aşa cum nu mi-a fost dat să le văd nicio-lată. Nu exagerez: cu această echipă la „Mondia-e" am fi ajuns pe primele locuri.*

— Alte amintiri plăcute?

— *Vizitele de neuitat la Ermitaj, cîteva spec-acole de teatru şi balet, o incursiune pe istoricul rucişător Aurora, publicul foarte bun cunoscă-tor al scrimei şi amatorii de autografe. Dacă-mi amintesc bine, delegaţia noastră şi-a înscris nu-mele în aproape 1 000 de carnete şi carneţele. Record neegalat decît poate la Buenos Aires, anul trecut.*

Coboară din avion şi celelalte fete. Mara Vi-col ne vorbeşte despre „duelurile" ei cu Bara-nova, Geta Sachelarie, despre... atmosferă.

— *Nimeni nu sconta pe victoria noastră. Într-un clasament neoficial, stabilit înainte, figu-ram tocmai pe locul 4. A venit lovitura de teatru: 9—3 cu Ungaria, victorii în serie, 9—1 şi 9—3, cu Polonia şi, respectiv, U.R.S.S. Sala a rămas dezorientată. În cele din urmă, leningrădenii ne-au aplaudat cu căldură.*

Iată-l şi pe antrenorul principal al Stelei, Mircea Vîlcea. Evită intenţionat să deă propor-ţii succesului.

— *S-ar fi putut realiza mai mult...*

— Din partea fetelor???

— *Nu, mă gîndesc la băieţi. Cu Drîmbă la floretă, Ionescu şi Marinescu la spadă. Cert este însă că trăgătorii noştri s-au regăsit. Şi-au stă-pînit nesperat de bine emoţia. Şi-au păstrat tot-deauna calmul. În scrimă acest lucru este hotă-rîtor.*

Antrenorul Vîlcea a rostit un mare adevăr. Un adevăr care nu este străin scrimerilor noş-tri, dar... Fie ca despre astfel de victorii să mai putem vorbi. Mai ales în anul viitor, în marea confruntare olimpică de la Tokio, pentru care, la Leningrad, scrimerele noastre au şi luat o primă opţiune.

TIBERIU STAMA

ÎN FOTOGRAFII:

Sus: echipa clubului sportiv Steaua la sosi-rea pe aeroportul Băneasa: Elena Bejan, Maria Vicol, Lidia Grieb, Geta Sachelarie şi Olga Orban-Szabo (de la stînga la dreapta). Jos: pri-mele trei clasate în turneul individual de la Leningrad: Olga Orban-Szabo între Baranova şi Bierşaţkaia.

straţia: str. Vasile Conta
şti. Telefoane: 11.10.05,
entele se fac la toate oficiile
rinderi prin difuzorii volun-
entului: 3 luni — 15 lei;
1 an — 60 de lei.
a de publicitate Editura
alatului R.P.R., bloc 8,
Poligrafic Casa Scînteii
LEI 2,50

AMINTIRI ȘI PERSPECTIVE

„Europenele" bat la ușă. Sălile de volei din Cluj, Tg. Mureș, Craiova, Brașov, Constanța, Cîmpia Turzii și București se gătesc pentru marea întîlnire a continentului nostru. Băieții și fetele care ne vor reprezenta culorile patriei își sporesc pregătirile cu gîndul la treptele podiumului.

Horațiu Nicolau, participant la „europenele" de volei din 1955 (București) și 1958 (Praga), folosește una din pauzele antrenamentului ca să-și depene amintirile și să le vorbească debutanților Mihai Grigorovici și William Schreiber despre perspectivele la această ediție.

Fotografia: PAUL ROMOȘAN

